

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-19/15

Verband Sozialer Wettbewerb eV
v.
Innova Vital GmbH

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht München I)

„Řízení o předběžné otázce — Ochrana spotřebitelů — Nařízení (ES) č. 1924/2006 — Výživová a zdravotní tvrzení při označování potravin — Článek 1 odstavec 2 — Působnost — Potravin, které mají být takto dodány konečnému spotřebiteli — Tvrzení uvedená v obchodním sdělení, které bylo určeno výlučně pro zdravotnické odborníky“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. července 2016

1. *Právo Evropské unie — Výklad — Metody — Gramatický, systematický a teleologický výklad*
2. *Sbližování právních předpisů — Výživová a zdravotní tvrzení při označování potravin — Nařízení č. 1924/2006 — Působnost — Tvrzení uvedená v obchodním sdělení, které bylo určeno výlučně pro zdravotnické odborníky — Zahrnutí*

(Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1924/2006, ve znění nařízení č. 1047/2012, čl. 1 odst. 2)

3. *Sbližování právních předpisů — Výživová a zdravotní tvrzení při označování potravin — Nařízení č. 1924/2006 — Podmínky používání uvedených tvrzení — Zákaz tvrzení, která odkazují na příznivé účinky, jež jsou pro průměrného spotřebitele nesrozumitelné — Rozsah — Tvrzení v technickém nebo vědeckém jazyce, která jsou uvedena v jiném než obchodním sdělení určeném pro informování zdravotnických odborníků — Vyloučení*

(Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1924/2006, ve znění nařízení č. 1047/2012, čl. 5 odst. 2)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 23)

2. Článek 1 odst. 2 nařízení č. 1924/2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin, ve znění nařízení č. 1047/2012, je třeba vykládat v tom smyslu, že do působnosti tohoto nařízení spadají výživová nebo zdravotní tvrzení uvedená v obchodním sdělení týkajícím se potravin, která má být jako taková dodána konečnému spotřebiteli, když toto sdělení není určeno konečnému spotřebiteli, ale výhradně zdravotnickým odborníkům.

Pojem „obchodní sdělení“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 nařízení č. 1924/2006 tedy musí být vykládán v tom smyslu, že se týká zejména sdělení prováděných formou reklamy na potraviny určené k přímé nebo nepřímé propagaci těchto potravin. Takové sdělení může mít i formu reklamní zásilky, kterou provozovatelé potravinářských podniků zasílají zdravotnickým odborníkům a která obsahuje výživová nebo zdravotní tvrzení ve smyslu tohoto nařízení, aby tito odborníci případně doporučili svým pacientům koupi nebo spotřebu uvedené potraviny. Článek 1 odst. 2 nařízení č. 1924/2006 v tomto ohledu neupřesňuje osobu, které je obchodní sdělení určeno, a nerozlišuje, zda se jedná o konečného spotřebitele či zdravotnického odborníka. Z toho vyplývá, že konečnému spotřebiteli musí být určen samotný výrobek, a nikoliv sdělení, jehož je předmětem. Nelze přitom vyloučit, že zdravotničtí odborníci budou sami uvedeni v omyl nepravdivými, dvojsmyslnými nebo klamavými výživovými nebo zdravotními tvrzeními. Proto těmto zdravotnickým odborníkům hrozí, že v dobré víře podají nesprávné informace ohledně potravin, které jsou předmětem obchodního sdělení, konečným spotřebitelům, se kterými jsou ve spojení. Použití nařízení č. 1924/2006 na výživová nebo zdravotní tvrzení uvedená v obchodním sdělení určeném odborníkům proto přispívá, v rámci vnitřního trhu ke zvýšenému stupni ochrany spotřebitele.

(viz body 29–31, 44, 45, 47, 54 a výrok)

3. Nařízení č. 1924/2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin, ve znění nařízení č. 1047/2012, nebrání objektivnímu informování zdravotnických odborníků o novém vědeckém vývoji, které s sebou nese použití technické nebo vědecké terminologie, pokud nejde o obchodní sdělení. Z článku 5 odst. 2 uvedeného nařízení sice opravdu vyplývá, že použití výživových a zdravotních tvrzení je přípustné pouze tehdy, jestliže průměrný spotřebitel může porozumět příznivému účinku vyjádřenému v daném tvrzení, nicméně z toho nelze vyvodit, že by byla zakázána každá informace o novém vědeckém vývoji, kterou provozovatelé potravinářských podniků adresují zdravotnickým odborníkům a která zahrnuje použití technické nebo vědecké terminologie. Uvedený čl. 5 odst. 2 musí být v této souvislosti chápán v tom smyslu, že se toto ustanovení použije, jestliže jsou výživová a zdravotní tvrzení sdělována přímo konečnému spotřebiteli, aby mu umožnila rozhodnout se za znalosti věci.

(viz body 49–51, 53)